

De Relatie Tussen Mishandeling, Opvoedingsstijl en BDSM

Britt Buurman

SNR: 2026986

Department of Social and Behavioral Sciences Tilburg University

Forensic Psychology

Supervisor: Ilona de Zeeuw-Jans

Tweede beoordelaar: Eva Billen

12-07-2021

BDSM (bondage/discipline, dominantie/submissie, sadisme en masochisme) wekt steeds meer interesse op in de huidige samenleving. Doordat BDSM bij een groter publiek onder de aandacht komt, is er steeds meer onderzoek naar geweest. Tot nu toe gaf dit onderzoek uiteenlopende resultaten over de invloed van mishandeling op BDSM. In huidig onderzoek is er gekeken naar de invloed van mishandeling op BDSM-participatie met een moderatie-effect van een accepterende/afwijzende opvoedingsstijl. Dit is gedaan door het vergelijken van antwoorden van BDSM-participanten met antwoorden van niet-BDSM-participanten op een vragenlijst. De BDSM-groep bestond uit 251 deelnemers en de niet-BDSM-groep uit 283 deelnemers. Voor het meten van de variabele mishandeling werden zeven vragen getest over mishandeling in de kindertijd en als volwassene, het meten van de variabele opvoedingsstijl werd gedaan met de PARQ-S. Uit de resultaten van de logistische regressieanalyse is niet te concluderen welke invloed mishandeling heeft op BDSM-participatie, door de uiteenlopende bevindingen. Dit komt overeen met de uiteenlopende resultaten die werden gevonden in eerder onderzoek. Met de resultaten is aangetoond dat er geen moderatie-effect is van opvoedingsstijl op de relatie tussen mishandeling en BDSM. Vervolgonderzoek kan verder ingaan op de hoeveelheid mishandeling die er bij iemand heeft plaatsgevonden, verschillende BDSM-rollen en *confoundingvariabelen* als leeftijd en geslacht.

Kernwoorden

BDSM; Mishandeling; Opvoedingsstijl; Acceptorend; Afwijzend; Seksueel misbruik

Inleiding.

“The Submissive shall always conduct herself in a respectful manner to the Dominant. The Submissive may not touch the Dominant without his expressive permission to do so. When the safeword ‘red’ is spoken, the Dominant will stop his actions completely and immediately. Does the Submissive consent to be in restraints with her hands tied in front of her body? Does the Submissive consent to being blindfolded? How much pain is the Submissive willing to experience?”

Deze regels werden door de ‘dominant’ Mr. Grey voorgelegd aan de onderdanige in de film *Fifty Shades of Grey*. (De Luca et al., 2015) De Fifty Shades films hebben BDSM (een afkorting die staat voor bondage/discipline, dominantie/submissie, sadisme en masochisme) bij een groter publiek onder de aandacht gebracht. Daardoor is er meer interesse gewekt voor deze seksuele voorkeur in de maatschappij (Barker, 2013). Ook het stigma, waarbij wordt gedacht dat BDSM een pathologische afwijking is en er ook geen sprake is van wederzijdse toestemming, is hiermee deels verdwenen.

BDSM-praktijken zijn ondanks de vele maatschappelijke vooroordelen een veelvoorkomend fenomeen. Holvoet et al. (2017) zagen dat 69% van de algemene populatie fantaseert over BDSM-activiteiten, waarbij 46,8% deze ook uitvoert. Deze activiteiten omvatten seksueel gedrag gekenmerkt door *powerplay*, dominantie/submissie, rollenspellen, fysieke beperking en toedienen van pijn (Wismeijer & Van Assen, 2013). Wismeijer & Van Assen (2013) beschrijven daarnaast dat er verschillende rollen aan te nemen zijn tijdens BDSM-activiteiten. Dit zijn de dominante rol, waarin men controle uitoefent; de submissieve rol, waarin de controle wordt opgegeven; en de switchende rol, waarin iemand schakelt tussen dominantie en submissie. Laatstgenoemde schakelt afhankelijk van de context waarin het spel gespeeld wordt. Deze rollen worden uitgevoerd met consent van beide partijen en

leiden tot een powerplay waarbij er een uitwisseling van macht is. De dominant heeft tijdens powerplay de leiding over de seksuele scenario's, terwijl de submissieve zijn of haar macht afgeeft.

Het actuele stigma dat ligt op BDSM is in het verleden ontstaan. Degene die als eerste onderzoek deed naar BDSM was Von Kraft-Ebing (1868) in zijn boek *Psychopathia Sexualis*. Dit begon met het begrip sadomasochisme (SM), “het opzettelijk gebruiken van fysieke en/of psychologische ‘pijn’ om seksuele opwindning te produceren” (Weinberg, 1984). Een sadist is iemand die er (seksueel) plezier aan beleeft om een ander pijn te doen (Paulhus, 2016). Dit werd vroeger gezien als een diagnose van seksuele pathologie. Inmiddels wordt BDSM niet meer gezien als stoornis, maar een als een parafilie. In de DSM-5 wordt parafilie gedefinieerd als “elke intense aanhoudende seksuele interesse anders dan seksuele interesse in genitale stimulatie of voorbereidend strelen met fenotypisch normale, fysiologisch volwassen, instemmende menselijke partners” (American Psychiatric Association, 2013). Hetgeen wat BDSM onderscheidt van een parafiele stoornis is wederzijdse instemming, waarbij er door beide partijen wordt genoten van de activiteiten (Connolly, 2006; Dunkley et al., 2019). Deze consensualiteit houdt in dat beide partijen elkaar expliciet toestemming hebben gegeven voor de activiteiten. Naast de consensualiteit, is BDSM niet schadelijk. BDSM is geen pathologie, omdat het geen leed of beperkingen toebrengt aan de betrokkenen en het geen nadelig effect heeft op het dagelijks leven.

Freud was de eerste die onderzoek deed naar de ontwikkeling van kinderen ter verklaring van seksuele voorkeuren. Freud introduceerde het fenomeen sadomasochisme en probeerde dit begrip, net als de gehele seksuele ontwikkeling, te begrijpen door middel van de psychoseksuele stadia van zijn ontwikkelingstheorie. “Door zijn observaties van patiënten ontwikkelde Freud een model van vijf overlappende stadia van psychoseksuele ontwikkeling: oraal, anaal, fallisch, latent en genitaal” (Collins, 2005). Tijdens de anale fase wordt een

seksuele drive ontwikkelt en ontstaan er seksuele interesses en voorkeuren. Tijdens de latente fase ontstaat er een minder seksueel karakter, waarna de seksuele drive wordt uitgebreid tijdens de genitale fase (Ehrmann, 2005). In de kindertijd kan hierdoor ook de seksuele BDSM-voorkeur ontstaan. Volgens Freud leidt de combinatie, van kinderen seksueel én fysiek misbruiken, tot een leven als sadomasochist. Dit gebeurt via fantasieën, bijvoorbeeld over geslagen worden wat samengaat met seksueel plezier. Hierbij wordt er plezier beleefd bij de doch ongewilde mishandeling. Fysieke pijnprikkels kunnen daardoor positief geassocieerd worden met seksueel plezier. De fantasieën gaan eerst over de persoon die het seksueel misbruik uitvoert in de kindertijd, bijvoorbeeld de vader. Na bewustwording van de fantasieën, gaan deze gedachtes vaker over een vreemde, als plaatsvervanger van de vader. Hierbij wordt door Freud dus aangegrepen op traumatische gebeurtenissen in de kindertijd als een voorspeller van een seksuele voorkeur.

Maccoby & Martin (1983) borduurden verder op de gedachtes van Freud. Volgens hen worden gebeurtenissen in de kindertijd overgenomen in latere relaties. Dit leidt tot de gedachte dat het ontstaan van een trauma in de kindertijd, zoals na mishandeling, kan leiden tot meer participatie aan BDSM. In huidig onderzoek wordt de variabele mishandeling gebruikt, die wordt gedefinieerd als “ervaringen van interpersoonlijk trauma, inclusief fysiek en seksueel misbruik, psychologisch of emotioneel geweld, pesten en verwaarlozing door zorgverleners, seksuele partners, leeftijdsgenoten, kennissen of vreemden” (Wereldgezondheidsorganisatie, 2020). Huidig onderzoek kijkt hierbij naar verschillende traumatische gebeurtenissen die onder mishandeling kunnen vallen (seksueel misbruik, fysiek misbruik, emotioneel misbruik, verwaarlozing).

Freud (1905) stelde dat traumatische gebeurtenissen uit de kindertijd worden onderdrukt, waardoor er een herhalingsdwang kan ontstaan waarbij de gebeurtenissen moeten worden herhaald. Een voorbeeld hiervan is dat mannen die seksueel zijn misbruikt in de

kindertijd dit later vaak uiten in seksuele agressie (Ferrenbach et al., 1986). Finkelhor en Browne (1985) stelden dat “seksueel misbruik een disfunctionele ontwikkeling van de seksualiteit van een kind veroorzaakt, wat leidt tot het ontstaan van ongebruikelijke emotionele en cognitieve representaties van seksuele activiteiten”. Als voorbeeld wordt over vrouwen die als kind zijn misbruikt, gedacht dat zij de dominantie en het geweld/pijn als normaal zijn gaan zien (Kohn, 1987). Nordling et al. (2008) toonden al aan dat er meer seksueel misbruik uit het verleden werd gerapporteerd onder BDSM-beoefenaars dan in de algemene populatie. Dit zou kunnen komen door het gebruiken van BDSM als copingmechanisme of verwerkingsstrategie. “Coping refereert naar gedrag dat mensen beschermt tegen psychologische schade door problemen” (Pearlin et al., 1978). Door BDSM uit te oefenen, zou men beter met trauma’s uit de kindertijd kunnen omgaan. Dit kan gaan via het veranderen van de ervaring van de oorspronkelijke gebeurtenis, het veranderen van lichamelijke sensaties en door controle te krijgen over het verleden (Brothers, 1997; Lindeman, 2011; Hammers, 2014). Beter omgaan met trauma’s uit de kindertijd kan bewust geleerd worden tijdens traumaspel, wat een therapiemodel is voor getraumatiseerde kinderen. Traumaspel wordt door Thomas (2020) beschreven als “BDSM-activiteiten waaraan volwassenen consensueel deelnemen die verband houden met trauma uit het verleden. Het individu is zich actief bewust van dit verband met het verleden”. Op deze manier kunnen connecties gemaakt worden met het verleden, zodat er beter met het trauma kan worden omgegaan. Schuerwegen et al. (2020) toonden aan dat 40% van de BDSM-participanten BDSM gebruiken als copingmechanisme om te kunnen omgaan met stress en negatieve aspecten van het leven. Shahbaz & Chirinos (2016) gingen hierin mee door te stellen dat BDSM-participanten powerplay gebruik om om te kunnen gaan met persoonlijke problemen. Hopkins et al. (2016) zagen dat vrouwelijke BDSM-participanten vaker ongewenste seksuele contacten hadden meegemaakt dan de niet-BDSM-participanten. Een reden hiervoor zou

kunnen zijn dat omdat BDSM'ers consent erg belangrijk vinden, zij iets sneller als seksueel misbruik kunnen beschouwen dan niet-BDSM'ers. Ten Brink et al. (2021) vonden echter geen significante associatie tussen ervaringen van mishandeling in de jeugd en BDSM als volwassene. Er worden dus uiteenlopende resultaten gevonden. Door de uiteenlopende resultaten over de relatie tussen mishandeling en BDSM-activiteit, is er voor een duidelijker beeld meer onderzoek nodig.

Wanneer er wordt gekeken naar vroegere gebeurtenissen die kunnen leiden tot meer participatie aan BDSM in het latere leven, kan er ook worden gedacht aan de opvoedingsstijl die ouders hebben gehanteerd tijdens de jeugd. Huebner et al. (2003) toonden aan dat opvoedingsstijl een significante predictor is voor het nemen van seksuele risico's later. Bij onderzoek naar opvoedingsstijlen wordt er een onderscheid gemaakt tussen een veilige opvoedingsstijl, beschreven als autoritatief, en onveilige opvoedingsstijlen. Deze zijn beschreven als de autoritaire, permissieve en verwaarlozende opvoedingsstijl. Bij een veilige opvoedingsstijl is er een hoge mate van acceptatie aanwezig, waardoor deze stijl ook beschreven wordt als een accepterende opvoedingsstijl. Bij onveilige opvoedingsstijlen is er vooral veel sprake van afwijzing. Bij de autoritatieve opvoedingsstijl wordt er hoog gescoord op zowel controle als warmte door de ouders, wat leidt tot kritisch denken en het onafhankelijk oplossen van problemen door de kinderen. Bij de autoritaire opvoedingsstijl wordt er door de ouders een hoge controle en lage warmte toegepast, wat leidt tot het zoeken van externe motivatie. Bij de permissieve opvoedingsstijl is er sprake van een lage controle en hoge warmte, wat leidt tot weinig zelfregulatie van het kind (Hubbs-Tait et al., 2008). Als laatste is er bij de verwaarlozende opvoedingsstijl sprake van een lage mate van zowel controle als warmte, wat leidt tot de slechtste uitkomsten voor het kind (Maccoby et al., 1983; Shucksmith et al., 1995). Naar de variabele opvoedingsstijl kan dus worden gekeken op de schalen acceptatie/afwijzing door de ouders. Hier komen de factoren warmte en affectie,

agressie en vijandigheid, onverschilligheid en verwaarlozing en ongedifferentieerde afwijzing bij kijken. “Ongedifferentieerde afwijzing verwijst naar de gevoelens van individuen dat de ouders niet echt van ze houden, ze niet willen, niet waarderen of op een andere manier om hen geven zonder een objectieve indicator te hebben dat de ouder koud, agressief of verwaarlozend is” (Rohner & Ali, 2016). Huidig onderzoek neemt al deze factoren mee.

Naar de relatie tussen opvoedingsstijlen en BDSM is nog weinig onderzoek gedaan. Meer onderzoek hiernaar is belangrijk, omdat interesse in BDSM al ontstaat in de kindertijd. Dit bleek uit de resultaten van Bezreh et al. (2012); “Veel BDSM-georiënteerde personen werden zich op relatief jonge leeftijd, dat wil zeggen vóór de leeftijd van 15 jaar, bewust van hun interesses in dit thema”. Ook Coppens et al. (2020) lieten zien dat een seksuele voorkeur zich al op jonge leeftijd manifesteert. BDSM-rollen ontstaan vaak pas later, waardoor het ook interessant is om te kijken naar mishandeling als volwassene. De sociale omgevingsfactoren in de kindertijd, zoals de opvoedingsstijl, kunnen van belang zijn bij het ontwikkelen van de seksuele identiteit. De opvoedingsstijl heeft een grote invloed op de seksuele gedragingen in de vroege adolescentie (Newman et al, 2008). De Neef et al. (2019) suggereerden dat er verder onderzoek kan worden gedaan naar BDSM, waaronder naar de rol die opvoedingsstijl kan spelen in de relatie tussen mishandeling en BDSM. De onderzoeksvraag van dit onderzoek luidt daarom als volgt: Wat is de relatie tussen mishandeling en BDSM en wat is hierbij de invloed van de opvoedingsstijl?

Er wordt verwacht dat wanneer er sprake is geweest van mishandeling, er meer wordt geparticipeerd aan BDSM. Nordling et al. (2008) lieten al zien dat dit het geval was bij seksueel misbruik. Daarnaast is de verwachting dat de relatie tussen mishandeling en BDSM beïnvloed zal worden door de opvoedingsstijl. Wanneer individuen een accepterende opvoedingsstijl hebben gehad, zal de relatie tussen mishandeling en BDSM minder sterk zijn.

Het mee hebben gemaakt van een traumatische gebeurtenis als mishandeling, leidt bij een accepterende opvoedingsstijl minder snel tot BDSM-participatie.

Methode.

Design.

In huidig onderzoek is er kwantitatief veldonderzoek gedaan naar de invloed van mishandeling en opvoedingsstijl op BDSM. Data is verzameld door De Zeeuw-Jans en Morrens (2020) door middel van een gestructureerde, online vragenlijst over demografische gegevens, intieme relaties, opvoeding, rolmodellen, trauma en seksualiteit. De vragenlijst is ingevuld door 718 deelnemers, zowel BDSM-praktiserenden als niet-BDSM-praktiserenden. Deze is verspreid via Survey Monkey (SuveryMonkey Inc., San Mateo, CA) voor de BDSM-groep en via Qualtrics (Qualtrics, Provo, UT, 2020) voor de niet-BDSM groep. Alleen volledig ingevulde vragenlijsten zijn meegenomen in dit onderzoek. Het kostte ongeveer tien tot vijftien minuten om de vragenlijst in te vullen.

Deelnemers.

De vragenlijst is ingevuld door zowel BDSM-praktiserenden (N=418) als niet-BDSM-praktiserenden (n=300). De BDSM-praktiserenden zijn geworven via het BDSM-forum 'Fetlife' (BitLove, 2021) en de niet-BDSM-praktiserenden via een enquêtebureau. De niet-BDSM-praktiserenden worden via een puntensysteem vergoed voor hun deelname. De vragenlijst was voor vier weken beschikbaar om in te vullen.

De gegevens die onvolledig waren en daardoor onbruikbaar voor deze analyse, zijn uitgesloten. Bij de vragen die worden gebruikt voor dit onderzoek, waren de gegevens onvolledig bij 184 deelnemers. Nadat deze participanten zijn verwijderd, bleef er een groep van 534 deelnemers over. Er was een minimum van 55 participanten nodig om een power van 0.80 te krijgen. (G-Power; Faul, Erdfelder, Buchner & Lang, 2009). Met 534 participanten is

daarmee de betrouwbaarheid van het onderzoek gewaarborgd. Deze groep participanten bestaat uit 251 BDSM-participanten en 283 niet-BDSM-participanten. De groep van 534 deelnemers bestond uit 258 mannen en 269 vrouwen. Daarnaast waren er nog 7 deelnemers die zich identificeerden met een ander gender. De vragenlijst kon worden ingevuld vanaf 18 jaar, en is ingevuld door volwassenen van 18 tot en met 71 jaar. De gemiddelde leeftijd bij de BDSM-participanten was 40,84 jaar ($SD = 12,961$). Bij de niet-BDSM-participanten was dit 42,43 ($SD = 13,277$) jaar.

De vragenlijst is goedgekeurd door de Ethische commissie van het Universitair Ziekenhuis Antwerpen.

Meetinstrumenten.

Mishandeling. De variabele mishandeling is gemeten aan de hand van een vragenlijst. Hierbij werd er gekeken naar verwaarlozing en fysieke, emotionele en seksuele mishandeling als kind en als volwassene. Voorbeeldvragen zijn ‘Bent u vóór uw 18^e levensjaar ernstig verwaarloosd door uw ouder(s)/opvoeder(s)? (Bijvoorbeeld onvoldoende gevoed, alleen gelaten terwijl ouderlijk toezicht wel nodig was, onvoldoende gekleed, onvoldoende hygiëne in de leefomgeving)’, ‘Bent u vóór uw 18^e levensjaar seksueel misbruikt door iemand buiten uw familie? (Bijvoorbeeld verkracht, zonder uw toestemming gepenetreerd door een penis of een object, onzedelijk betast)’, en ‘Bent u als volwassene ooit lichamelijk, seksueel of emotioneel mishandeld door iemand die dichtbij u stond? (Bijvoorbeeld een partner of een vriend(in)).’ De antwoordmogelijkheden variëren van 1= ‘nee’ tot 7= ‘hier geef ik liever geen antwoord op’. De ordinale scores die hiertussen liggen (2 tot en met 6), bevatten in ieder geval het antwoord ‘ja’, en lopen per score op door hoe vaak de situatie heeft plaatsgevonden (zie Bijlage A). Een hoge score op deze schaal wijst erop dat de persoon een traumatische gebeurtenis heeft meegemaakt en/of hier niet over wil spreken. De Cronbach’s alpha van de vragen over mishandeling is 0,501.

Opvoeding. De variabele opvoeding is gemeten met de Adult Parental Acceptance-Rejection Questionnaire – Short Version (adult PARQ-s), die gaat over acceptatie/afwijzing door de ouders. De short-version van de PARQ bestaat uit 24 items waarop kan worden gescoord op een 4-punts Likert-schaal. Deze loopt van 4= ‘bijna altijd waar’ tot 1= ‘bijna nooit waar’. De scores op warmte en affectie worden omgedraaid, omdat een hogere score op warmte en affectie past bij een hogere score van afwijzing. De scores op een korte versie van de PARQ lopen van 24 tot 96, waarbij er bij een score van 24 de meeste acceptatie wordt gevoeld en bij een score van 96 de meeste afwijzing. Een score van 56 of hoger indiceert ernstige niveaus van afwijzing. Dit wordt in dit onderzoek gezien als een onveilige opvoedingsstijl. Een score van 55 of lager wordt in dit onderzoek gezien als een veilige opvoedingsstijl. Hierdoor wordt er alleen gekeken naar of iemand een veilige of onveilige opvoeding heeft gehad en niet naar wélke opvoedingsstijl dit is geweest (Rohner et al., 1978).

De vragenlijst bevatte een aantal uitspraken over de manier waarop moeders en vaders (of belangrijke opvoeders) omgaan met hun kinderen (zie Bijlage A). Deze zijn door de participanten apart beantwoord voor de vrouwelijke en de mannelijke opvoeder. Voorbeelden hiervan zijn ‘zei aardige dingen over mij’, ‘gaf me geen aandacht’, ‘maakte het makkelijk om dingen te bespreken die belangrijk voor mij waren’ en ‘had het te druk om mijn vragen te beantwoorden’. De betrouwbaarheid van de adult PARQ is erg hoog en ligt gemiddeld op 0.95 (Khaleque & Rohner, 2002).

BDSM. De variabele BDSM wordt gemeten met een vragenlijst over seksualiteit en BDSM. In deze studie is er alleen gekeken naar de vraag of de participanten BDSM-participanten zijn of niet. Deze groepen zijn met elkaar vergeleken.

Procedure.

Tijdens het onderzoek hebben de deelnemers een online vragenlijst in moeten vullen, waar ze ongeveer 10 tot 15 minuten aan hebben besteed. Vooraf werd benoemd dat er persoonlijke vragen zouden worden gesteld, waarbij de informatie die door de deelnemers werd verschaft volledig anoniem en met de grootste discretie behandeld zou worden. Wanneer zij de vraag ‘Wenst u deel te nemen aan de vragenlijst?’ met ‘ja’ beantwoordden, gingen zij akkoord met het onderzoek. Hierna werd om toestemming gevraagd om de antwoorden te gebruiken voor onderzoek, waarna de deelnemer kon beginnen met het invullen van de vragenlijst. Tijdens het invullen van de enquête konden de gegevens geraadpleegd, verbeterd en verwijderd worden. Er werden vragen gesteld over leeftijd, nationaliteit, opleidingsniveau, woon- en werksituatie en gender. In de vragenlijst werden hierna onder andere vragen gesteld uit de PARQ-s en vragen over mishandeling. Bij de laatste vraag konden de deelnemers commentaar geven over de vragen die ze zojuist hadden ingevuld (De Zeeuw-Jans & Morrens, 2020).

Statistische analyse.

De statistische analyse is uitgevoerd met IBM SPSS 25. De onafhankelijke variabele was hierbij trauma, de afhankelijke variabele is BDSM-participatie. Daarnaast werd er gekeken naar opvoedingsstijl als moderator. Voordat de data kon worden geanalyseerd, was het nodig om het minimumaantal participanten te weten zodat de power voor medium effect sizes werd behaald. Er was een minimum van 55 participanten om een power van 0.80 te krijgen (G-Power; Faul, Erdfelder, Buchner & Lang, 2009). 162 deelnemers zijn verwijderd uit het onderzoek, doordat zij onvoldoende essentiële items in de vragenlijst hadden beantwoord om te participeren in huidig onderzoek. De overige 534 participanten zijn meegenomen in de data-analyse. Met 534 respondenten is de betrouwbaarheid van het onderzoek gewaarborgd. Het betrouwbaarheidsinterval is gezet op 95%.

Om te onderzoeken of mishandeling ervoor zorgt dat er vaker in BDSM wordt geparticipeerd, werd mishandeling in de BDSM-groep vergeleken met de controlegroep. Dit werd gedaan met een *between-subject design*. De independent t-test is gebruikt om de BDSM-groep met de controlegroep te vergelijken.

Omdat mishandeling in huidig onderzoek een nominale variabele is met meerdere niveaus, is hier een dummyvariabele van gemaakt. De waarde 0 betekent hierbij dat er geen mishandeling aanwezig is, waarbij de waarde 1 betekent dat er wel mishandeling aanwezig is. Hierbij is er niet gekeken naar de hoeveelheid van de traumatische gebeurtenis of de vorm. Wanneer er op de vragen werd geantwoord met ‘zeg ik liever niet’, is dit in dit onderzoek meegenomen als dat er wel mishandeling heeft plaatsgevonden. Om te kijken naar de gehele variabele mishandeling, zijn de dummyvariabelen van de vragen over mishandeling samengevoegd. Hierover is een logistische regressieanalyse uitgevoerd op de afhankelijke variabele BDSM.

Om te onderzoeken of de opvoedingsstijl een moderator-effect gaf op de relatie tussen mishandeling en BDSM, is PROCESS gebruikt. Er is twee keer een analyse gerund, één keer met acceptatie als moderator en één keer met afwijzing als moderator.

Er dienden aan een aantal assumpties voldaan te worden, zodat de logistische regressieanalyse kon worden gegeneraliseerd naar de populatie. De eerste assumptie was dat de steekproef random is verkregen. Hier is aan voldaan. De tweede assumptie was lineariteit van de regressievergelijking, wat betekent dat het verschil in de onafhankelijke variabele leidt tot dezelfde verandering in de afhankelijke variabele. Hier werd niet aan voldaan. De derde assumptie werd beschreven als de normale verdeling van de errortermen. Ook moeten de observaties onafhankelijk zijn. Ten vierde moest er worden voldaan aan de onafhankelijkheid van de errortermen, wat betekent dat deze niet gecorreleerd moeten zijn. Ook moest er

worden voldaan aan homoscedasticiteit: De variantie van de foutterm is gelijk voor alle waarden van de verklarende variabele (Meuleman et al., 2015). Ook deze assumptie werd geschonden. Hiernaast mocht er geen sprake zijn van multicollineariteit. Dit betekent dat de onafhankelijke variabelen niet te hoog mogen correleren, wat het geval is bij een correlatie van 0.8. Aan deze assumptie werd voldaan, want de correlatie tussen trauma en PARQ zijn -0.513 voor acceptatie en -0.538 voor afwijzing. Ook moesten de residuen ongecorreleerd en normaal verdeeld zijn. Deze aannames zijn geschonden. Doordat er aannames zijn geschonden, zullen de resultaten van huidig onderzoek met voorzichtigheid moeten worden geïnterpreteerd.

Resultaten.

Onafhankelijke t-test.

De 7 vragen over mishandeling hebben verschillende resultaten gegeven als het komt op het vergelijken van de BDSM-groep met de controlegroep. Bij de BDSM-participanten was er significant meer sprake van geestelijk emotionele mishandeling of verwaarlozing tijdens de kindertijd dan bij de niet-BDSM-participanten (respectievelijk $t(496,543) = 3,380$, $p = .001$ en $t(415,881) = 2,643$, $p = .009$). Ook wanneer er werd gekeken naar lichamelijke/seksuele/emotionele mishandeling tijdens de volwassenheid, was er sprake van een significant verschil, waarbij de BDSM-participanten dit meer hebben ervaren dan de niet-BDSM-participanten. De aanwezigheid van lichamelijke/seksuele/emotionele mishandeling tijdens de volwassenheid door iemand binnen de familie voor de BDSM-groep ($M = 0,2550$; $s = 0,43672$) en de niet-BDSM groep ($M = 0,1131$; $s = 0,31724$) was significant ($t(446,079) = 8,667$; $p < .001$). Dit geldt ook voor lichamelijk/seksuele/emotionele mishandeling tijdens de volwassenheid door iemand buiten de familie ($M = 0,1474$; $s = 0,35522$ tegenover $M =$

0,0424; $s = 0,20186$). Deze waren beide ook meer aanwezig bij de BDSM-groep. Tabel 1 laat alle verdere resultaten zien die zijn gevonden in de analyse.

Tabel 1

Onafhankelijke T-test van Mishandeling op BDSM-participatie

	<i>F</i>	<i>T</i>	<i>Df</i>	<i>P</i>
Lichamelijk mishandeling als kind	5,574	1,180	514,862	.239
Geestelijk/emotioneel mishandeld als kind	45,001	3,380	496,543	.001**
Verwaarloosd als kind	30,708	2,643	415,881	.009**
Misbruik door familielid als kind	7,494	1,341	465,459	.181
Misbruik door buiten familie als kind	2,234	.747	532	.455
Mishandeld als volwassene door dichtbij	80.025	4.249	451,162	.000**
Mishandeld als volwassene door niet dichtbij	80.943	4.129	385,670	.000**

Noot: $N = 534$. Zowel significante** als niet-significante resultaten vermeld. Dichtbij staat voor iemand binnen de familie.

Logistische regressieanalyse.

Er is naar het totale effect van trauma op BDSM gekeken door de gemiddelden van de scores per participant op alle vragen te nemen. Het totale effect van mishandeling op BDSM was negatief significant (Chi-square = 18.763, $R^2 = .046$, $p = .000$). Bij de BDSM-groep was er significant minder sprake van mishandeling dan bij de niet-BDSM-groep.

Moderatoranalyse.

Er is bij de mogelijke moderator opvoeding gekeken naar de mate van acceptatie en afwijzing. Wanneer er wordt gekeken naar acceptatie als moderator heeft het algehele model een significantie met een p van .0002 en een R^2 van .0472. Uit de moderatoranalyse is gebleken dat er geen significant moderatie-effect was van acceptatie ($b. = .0438$, $s = .10$, $p = .6747$). Wanneer er werd gekeken naar individuele predictoren waren zowel mishandeling als opvoedingsstijl niet significant (respectievelijk $b. = -2.90$, $s = 2.00$, $p = 0.15$ en $b. = -.02$, $s = .03$, $p = 0.50$).

Wanneer er wordt gekeken naar afwijzing als moderator, had het hele model een significantie met $p = .0000$ en een R^2 van 0.1292. Het moderatie-effect was niet significant ($b. = .15$, $s = 0.14$, $p = .29$). Het individuele effect van afwijzing op de relatie tussen mishandeling en BDSM was wel significant ($b. = -.29$, $s = .06$, $p = .0000$). Hetzelfde geldt voor het effect van mishandeling ($b. = -6.47$, $s = 2.28$, $p = .0045$). Tabel 2 laat verdere resultaten zien van de analyse met afwijzing als moderator.

Tabel 2*Moderatoranalyse van de Moderator Afwijzing op de relatie tussen Mishandeling en BDSM*

	<i>Coeff</i>	<i>SE</i>	<i>Z</i>	<i>P</i>	<i>LLCI</i>	<i>ULCI</i>
Mishandeling	-6.4669	2.2757	-2.8414	.0045	-10.9272	-2.0067
PARQr	-.2903	.0564	-5.1421	.0000**	-.4009	-.1796
Moderatie	.1500	.1412	1.0620	.2882	-.1268	.4268

Noot: $N = 534$. Zowel significante** als niet-significante resultaten vermeld.

Discussie.

In huidig onderzoek is er gekeken naar de onderzoeksvraag: ‘Wat is de relatie tussen mishandeling en BDSM en wat is hierbij de invloed van de opvoedingsstijl?’. Het onderzoek bestaat uit het voorleggen van een vragenlijst aan twee groepen, de BDSM-participanten en de niet-BDSM-participanten. De analyse van de resultaten laat zien dat er nog steeds geen duidelijk antwoord is op de vraag of trauma de participatie aan BDSM beïnvloed. Het verschilt per traumatische ervaring of dit het geval is. Er is geen effect van opvoedingsstijl aanwezig op de relatie tussen mishandeling en BDSM.

De eerste onderzochte hypothese stelde dat er een significant positief effect is van mishandeling op BDSM-participatie. Een ervaring van mishandeling zou volgens deze hypothese leiden tot meer participatie aan BDSM-activiteiten. Dit werd verwacht omdat Nordling et al. (2008) al lieten zien dat er vaker sprake was van seksueel misbruik bij BDSM-participanten dan bij niet-BDSM-participanten. Er zijn ten aanzien van deze hypothese verschillende resultaten gevonden. De resultaten tonen een positief significant effect in relatie tot vier van zeven gebeurtenissen (bij geestelijke/emotionele mishandeling als kind, verwaarlozing als kind, mishandeld als volwassene door iemand die dichtbij staat en mishandeld als volwassene door iemand die niet dichtbij staat). Met andere woorden: BDSM-participanten hebben deze gebeurtenissen vaker ervaren dan de niet-BDSM-participanten

Bij het uitvoeren van de tweede analyse zijn de traumavragen samengevoegd. Er is hierbij een negatief significant effect gevonden op BDSM, waarbij juist de niet-BDSM-participanten meer mishandeling bleken te hebben ervaren dan de BDSM-participanten. Hier is een ander resultaat gevonden dan bij de eerste analyse. Een reden voor dit verschil kan zijn dat er in de eerste analyse wordt gekeken naar de verschillen tussen de BDSM-participanten en niet-BDSM-participanten per soort mishandeling. In de tweede analyse werd er gekeken

naar de gehele ervaring van mishandeling van de participant, doordat alle vragen zijn samengevoegd. Er kan een verschil in resultaten ontstaan doordat sommige participanten wellicht alle soorten mishandeling hebben meegemaakt en andere participanten maar enkele. BDSM-participanten hebben hierbij bepaalde mishandeling wel meer kunnen meemaken, zoals emotionele mishandeling als kind, maar maken gemiddeld minder mishandeling mee als volwassene dan niet-BDSM-participanten. Bij samenvoeging van de traumavragen is er ook niet meer gekeken naar het aantal keren dat een mishandeling heeft plaatsgevonden, omdat er gebruik werd gemaakt van dummyvariabelen. In vervolgonderzoek kan een soortgelijk, maar specifiek onderzoek worden uitgevoerd om te achterhalen of de hoeveelheid en het aantal mishandelingen invloed hebben op de relatie tussen trauma en BDSM-participatie. Dit zou kunnen door geen dummyvariabelen te gebruiken, maar het aantal mishandelingen mee te nemen.

In de tweede hypothese in huidig onderzoek werd gesteld dat er een significant negatief effect zou zijn van een accepterende opvoedingsstijl op de relatie tussen mishandeling en BDSM. Wanneer er wordt gekeken naar deze analyse, is er geen significant effect van noch de accepterende opvoedingsstijl als de afwijzende opvoedingsstijl op de relatie tussen mishandeling en het participeren aan BDSM. Een accepterende of afwijzende opvoedingsstijl heeft met andere woorden dus geen effect op de relatie tussen mishandeling en BDSM-participatie. Deze bevindingen komen overeen met Wismeijer & Van Assen (2013), die ook geen bewijsgrond vonden voor het feit dat BDSM gerelateerd is aan de opvoedingsstijl. Dit zou kunnen liggen aan een te kleine *sample*, waardoor er geen significant effect is gevonden. Ook kan er worden gekeken naar de BDSM-participanten. Er is alleen gekeken naar een steekproef via het platform 'Fetlife'. Deze participanten voelen zich onderdeel voelen van een gemeenschap. Dit is maar een topje van de ijsberg van alle BDSM'ers. Er zijn ook BDSM'ers die zich niet identificeren met deze gemeenschap en in dit

onderzoek niet zijn geïnccludeerd. Doordat deze BDSM'ers zich hier niet mee kunnen identificeren, is de BDSM-groep via 'Fetlife' geen representatieve steekproef van de populatie. Een verschil dat er zou kunnen zijn tussen de BDSM-groep van 'Fetlife' en andere BDSM'ers, is meer extraversie bij de BDSM'ers die op een forum zitten. Er is nog weinig onderzoek gedaan naar een forum als 'Fetlife'. Wel is er te zien bij een online platform als Facebook, dat de mensen die meer met Facebook doen, vaak hoger scoren op extraversie dan de mensen die minder activiteiten uitvoeren op het platform (Michikyan et al., 2014). Doordat er door het verschil in extraversie een niet-representatieve onderzoeksgroep kan ontstaan, kunnen resultaten anders zijn.

Bij het trekken van conclusies over de bevindingen van huidig onderzoek, moet er rekening worden gehouden met zowel de sterke punten van het onderzoek, als de limitaties. Een sterk punt van het onderzoek is het gebruik van de PARQ-S (zie bijlage A) als maatstaf voor de variabele opvoedingsstijl. Dit is te zien aan de hoge betrouwbaarheid (Khaleque & Rohner, 2002). Door het gebruik van vragen over zowel de relatie met de moeder als de relatie met de vader, wordt de gehele opvoeding meegenomen. De variabele opvoedingsstijl wordt hierdoor in huidig onderzoek goed gemeten. Er kan echter ook kritiek worden gegeven op de PARQ-S, omdat deze vragenlijst zich alleen richt op afwijzing en acceptatie in plaats van op specifieke opvoedingsstijlen.

Wanneer er wordt gekeken naar de limitaties binnen huidig onderzoek, zijn de begrippen BDSM en mishandeling vaak nog onduidelijk, zijn de vragen in de vragenlijst breed geformuleerd en ontbreken er controlevariabelen in het onderzoek.

Een eerste limitatie binnen huidig onderzoek is het gebruik van de variabele trauma. De definitie van mishandeling is vaak nog onduidelijk en wordt in elk onderzoek anders omschreven. Hierdoor is er geen duidelijke grens die aangeeft wanneer iemand de

gebeurtenissen die hij of zij in het verleden heeft meegemaakt, kan zien als een mishandeling. Dit kan leiden tot dat er verschillend antwoord wordt gegeven op de vragen in de vragenlijst.

Een andere limitatie binnen de variabele mishandeling, is dat er maar op zeven vragen getest is. Dit is erg beperkt. Ook zijn de vragen erg breed geformuleerd, waardoor elke participant ze anders kan interpreteren. Hierdoor is het lastig een beeld te schetsen van de mishandelingen die de participanten hebben meegemaakt, wat ook te zien is aan de lage validiteit. De vragenlijst had uitgebreid kunnen worden met andere vormen van mishandeling, zodat er een vollediger beeld kan worden gevormd van wat een participant heeft ervaren. Ook zou er door kunnen worden gevraagd over de bestaande variabelen, waardoor er een eenzijdigere interpretatie wordt verwacht. Hiernaast kan er aan worden gedacht dat mensen die mishandeling hebben meegemaakt, zich minder snel geneigd voelen een vragenlijst in te vullen omdat zij minder open zijn. Oates (1984) liet zien dat kinderen die fysiek zijn mishandeld minder sociaal interactief zijn. Door minder openheid van de participanten, kunnen de resultaten minder goed worden gegeneraliseerd naar een grotere populatie.

Zoals mishandeling gelimiteerd is, heeft ook het BDSM-concept zijn beperkingen. Een onderdeel hiervan is het gebruik van de sample van de BDSM'ers die via 'Fetlife' zijn benaderd. Deze groep communiceert al open over hun BDSM-leven, doordat ze op dit platform zitten, en wellicht zijn zij daardoor ook meer open over de traumatische gebeurtenissen die ze hebben meegemaakt. Openheid wordt gekenmerkt door een hoge score op extraversie. Bij een platform als Facebook is te zien dat mensen die hoger scoren op extraversie, meer activiteiten op het platform uitvoeren (Michikyan et al., 2014). Het kiezen van het platform 'Fetlife' om participanten te benaderen is ook een vorm van *convenience sampling*, omdat het onderzoek, door het gebruiken van dit platform, de mogelijkheid had om deze participanten snel te bereiken. De BDSM-participanten die zijn benaderd via 'Fetlife'

zijn vaker participanten die zich wellicht aangesloten voelen bij de BDSM-gemeenschap. Er zijn echter ook BDSM-participanten die bijvoorbeeld af en toe thuis aan een BDSM-activiteit deelnemen, maar zichzelf niet zien als BDSM'er. Hier zou tijdens het werven van de sample beter naar gekeken kunnen worden, omdat ook dit antwoorden op de vragenlijst kan hebben beïnvloed. Bij vervolgonderzoek is het van belang dat er wordt gekeken naar een grotere, vollediger groep BDSM-participanten die op verschillende manieren worden benaderd. Dit zou kunnen door bijvoorbeeld BDSM'ers die zichzelf niet al BDSM'er identificeren, mee te nemen in het onderzoek. Deze zouden kunnen worden benaderd door bijvoorbeeld een e-mail te sturen naar mensen die via een website als EasyToys artikelen bestellen voor BDSM-activiteiten (EasyToys, z.d.). Door een groter gedeelte van de BDSM'ers mee te nemen in het onderzoek kunnen de gevonden resultaten worden gegeneraliseerd naar een grotere populatie. Naast de limitatie op de steekproef, ligt er ook een limitatie bij de definitie van BDSM. De interpretatie van het begrip kan voor iedereen anders zijn, waardoor deze op dit moment nog tot veel discussie leidt.

Dit onderzoek is verder gelimiteerd omdat er niet is gekeken naar controlevariabelen. Hierbij kan worden gedacht aan leeftijd, waarbij een jongere leeftijd gerelateerd zou kunnen zijn aan dat er nog minder mishandelingen meegemaakt zijn. Ook kunnen de vragen over mishandeling als volwassene op een jongere leeftijd minder volledig worden beantwoord. Ook kan er worden gedacht aan geslacht als controlevariabele, waarbij vrouwelijke participanten wellicht meer open zijn over traumatische gebeurtenissen. Dit zou kunnen komen doordat mannen minder snel gezien willen worden als slachtoffer (Alaggia, 2005). Ook een variabele als culturele achtergrond kan invloed hebben gehad op de antwoorden die gegeven zijn op de vragenlijst. Hierbij kan worden gedacht aan het feit dat er bij sommige culturen niet open wordt gepraat over traumatische gebeurtenissen. Zelfs in Europa zijn er verschillen in openheid en extraversie, waar Spanjaarden hoger op scoren dan Engelsen

(Benet-Martínez & John, 1998). In vervolgonderzoek kan er worden gedacht om via meerdere sites en forums verschillende culturen te benaderen.

Daarbij hebben er tijdens huidig onderzoek vooral mensen uit Nederland en België deelgenomen. Door het uitbreiden van de deelnemende landen, worden er ook meer verschillende culturen benaderd. De variabele cultuur is niet meegenomen in huidig onderzoek. Vervolgonderzoek zou zich kunnen richten op een betere steekproef met verschillende culturen. Er is tijdens dit onderzoek alleen gekeken naar of er aan BDSM wordt gedaan of niet. Doordat er geen effect van mishandeling op BDSM is gevonden, zou er in toekomstig onderzoek ook aandacht kunnen worden besteed aan de verschillende BDSM-rollen die er zijn, waaronder dominantie, submissie en switch (Wismeijer & Van Assen, 2013), waarbij gekeken kan worden of mishandeling leidt tot meer deelname in een specifieke BDSM-rol.

Huidig onderzoek heeft voorzien in de behoefte aan verder onderzoek naar BDSM, wat nodig is omdat er een stigma ligt op BDSM. De toegenomen interesse naar BDSM doet daar niets aan af. Het stigma, waarbij wordt gedacht dat BDSM een pathologische afwijking is, kan zowel met meer specifieke aandacht voor het onderwerp als met meer onderzoek worden verminderd. Naast het verminderen van het stigma, is huidig onderzoek relevant omdat er verder wordt geborduurd op onderzoek van Freud. Hij was de eerste die onderzoek deed naar ontwikkeling van kinderen ter verklaring van seksuele voorkeuren. Huidig onderzoek gaat hiermee verder, door te kijken naar de invloed van opvoedingsstijl op de seksuele voorkeur BDSM. Er werden eerder al uiteenlopende resultaten gevonden over de invloed van mishandeling op BDSM. Het huidige onderzoek is een aanvulling op de bestaande literatuur, omdat er opnieuw wordt bevonden dat er geen significant effect is van een accepterende of afwijzende opvoedingsstijl op de relatie tussen mishandeling en BDSM. Voor een definitieve conclusie ten aanzien van de effecten van mishandeling op BDSM-

participatie is er meer onderzoek nodig, temeer omdat ook huidig onderzoek uiteenlopende resultaten vindt. Vervolgonderzoek kan hierop verdergaan, waarmee de invloed van ontwikkelingsfactoren in de kindertijd op seksuele voorkeuren verder kan worden onderzocht. Dit is relevant, omdat dit bijdraagt aan onderzoek naar de invloed van ontwikkelingsfactoren op de ontwikkeling van een parafilie of parafiele stoornis.

Referenties.

- Alaggia, R. (2005). Disclosing the trauma of child sexual abuse; A gender analysis. *Journal of Loss and Trauma*, 10(5), 453-470.doi: 10.1080/15325020500193895
- American Psychiatric Association. (2013). *Diagnostic and statistical manual of mental disorders* (5th ed.).doi: [https://doi.org/10.1176.appi.books.9780890425596](https://doi.org/10.1176/appi.books.9780890425596)
- Barker, M. (2013). Consent is a grey area? A comparison of understandings of consent in 50 Shades of Grey and on the BDSM blogosphere. *Sexualities*, 16(8), 896-914.doi: <http://dx.doi.org/doi:10.1177/1363460713508881>
- Baumeister, R. F., & Campbell, W. K. (1999). The intrinsic appeal of evil: Sadism, sensational thrills, and threatened egotism. *Personality and Social Psychology Review*, 3, 210–221. http://dx.doi.org/10.1207/s15327957pspr0303_4
- Baumrind, D. (2013). Is a pejorative view of power assertion in the socialization process justified? *American Psychological Association/Review of general psychology*, 17(4), 420-427. doi:10.1037/a0033480.
- Benet-Martínez, V., & John, O. P. (1998) Multitrait multimethod analyses of the Big Five in Spanish and English. *Journal of Personality and Social Psychology*, 75(3), 729-750.
- Bezreh, T., Weinberg, T. S., & Edgar, T. (2012). BDSM disclosure and stigma management: Identifying opportunities for sex education. *American Journal of Sexuality Education*, 7(1), 37-61.doi: <http://dx.doi.org/10.1080/15546128.2012.650984>
- BitLove Inc. (2021). *FetLife*. www.fetlife.com

Ten Brink, S., Coppens, V., Huys, W., & Morrens, M. (2021). The Psychology of kink: A survey study into the relationships of trauma and attachment style with BDSM interests.

Sexuality Research and Social Policy, 18(1), 1-12.doi:

<http://dx.doi.org/10.1007/s13178-020-00438-w>

Brothers, D., (1997). The leather princess: Sadomasochism as the rescripting of trauma scenarios. *Goldberg AI (ed.) Progress in Self Psychology: Conversations in Self Psychology*, 245–268.

Collins, R., & Makowsky, M. (2005). The discovery of society. New York: McGraw Hill.

Connolly, P. H. (2006). Psychological functioning of bondage/domination/sado-masochism (BDSM) practitioners. *Journal of Psychology & Human Sexuality*, 18, 79-120.
doi:10.1300/J056v18n01_05

Coppens, V., Ten Brink, S., Huys, W., Fransen, E., & Morrens, M. (2020). A survey on BDSM related Activities: BDSM experiences correlates with age of first exposure, Interest profile, and role identity. *The Journal of Seks Research*, 57(1), 129-136.
doi: <https://doi.org/10.1080/00224499.2018.1558437>

De Luca, M., James, E. L., Brunetti, D. (Producenten), & Marcel, K. (Schrijver). (2015, 9 februari). Fifty shades of Grey. Netflix.

De Zeeuw-Jans, I. J. & Morrens, M. (2020). *Hechting, Opvoeding en Seksualiteit* [ongepubliceerde ruwe data]. Universiteit Antwerpen.

Dunkley, C. R., & Brotto, L. A. (2019). The role of consent in the context of BDSM. *Sexual Abuse*, 32(6), 1-22. doi:10.1177/1079063219842847

EasyToys. (z.d.). *BDSM-artikelen voor beginners en gevorderden*.

<https://www.easytoys.nl/bdsm-toys>

Ehrmann, E. (2005). Sadomasochism according to Freud's psychosexual stages of development theory. *Culture, society, and praxis*, 4(1). 95-103.

Faul, F., Erdfelder, E., Buchner, A., & Lang, A.-G. (2009). Statistical power analyses using G*Power 3.1: Tests for correlation and regression analyses. *Behavior Research Methods*, 41, 1149-1160. doi: <http://dx.doi.org/10.3758/BRM.41.4.1149>

Ferrenbach, P. A., Smith, W., Monastersky, C., & Deisher, R. W. (1986). Adolescent sexual offenders: Offender and offence characteristics. *American Journal of Orthopsychiatry*, 56, 225-233.

Finkelhor, D., & Browne, A. (1985). The traumatic impact of child sexual abuse: A conceptualization. *The American Journal of Orthopsychiatry*, 55, 530-541. doi: <http://dx.doi.org/10.1111/j.1939-0025.1985.tb02703.x>

Freud, S. (1905). *Three essays on the theory of sexuality*. Standard edition, 7 (ed. And trans. J. Strachey). London: Hogarth Press.

Hammers, C. (2014). Corporeality, sadomasochism and sexual trauma. *Body & Society*, 20(2), 68-90. doi: <http://dx.doi.org/10.1177/1357034X13477159>

Holvoet L., Huys W., & Coppens V. (2017). Fifty shades of Belgian gray: The prevalence of BDSM-related fantasies and activities in the general population. *The Journal of Sexual Medicine*, 14(9) 1152-1159. doi: <https://doi.org/10.1016/j.jsxm.2017.07.003>

- Hopkins, T. A., Brawner, C. A. Meyer, M., Zwiłinski, L., Carnes, P. J., & Green, B. A. (2016). MMPI-2 correlates of sadomasochism in a sexual addiction sample: Contrasting and men and women. *Sexual Addiction & Compulsivity*, 23(1), 114-140. doi: <https://doi.org/10.1080/10720162.2015.1095137>
- Hubbs-Tait, L., Kennedy, T. S., Page, M. C., Topham, G. L., & Harrist, A. W. (2008). Parental feeding practices predict authoritative, authoritarian, and permissive parenting styles. *Journal of the American Dietetic Association*, 108(7), 1154-1161. doi: <https://doi.org/10.1016/j.jada.2008.04.008>
- Huebner, A.J., & Howell, L. W. (2003). Examining the relationship between adolescent sexual risk-taking and perceptions of monitoring, communication, and parenting styles. *Journal of Adolescent Health*, 33(2), 71-78. doi: [https://doi.org/10.1016/S1054-139X\(03\)00141-1](https://doi.org/10.1016/S1054-139X(03)00141-1)
- 14(3), 1-9. doi: <https://doi.org/10.1017/prp.2019.24>
- Kohn, A. (1987). Shattered innocence. *Psychology Today*, 21, 54-64. doi: [https://doi.org/10.1016/0022-3778\(87\)90054-1](https://doi.org/10.1016/0022-3778(87)90054-1)
- Lindemann, D. (2011). BDSM as therapy? *Sexualities*, 14(2), 151–172. doi: <http://dx.doi.org/10.1177/1363460711399038>
- Maccoby, E. E., & Martin, J. A. (1983). Socialization in the context of the family: parent child interaction. *Handbook of child psychology*, 4, 1-101.
- Meuleman, B., Loosveldt, G. & Emonds, V. (2015). The SAGE handbook of regression analysis and causal inference. SAGE Publications Ltd.
- Michikyan, M., Subrahmanyam, K., & Dennis, J. (2014). Can you tell who I am? Neuroticism, extraversion, and online self-presentation among young adults. *Computers in Human Behavior*, 33, 179-183.

- De Neef, N., Coppens, V., Huys, W., & Morrens, M. (2019). Bondage-discipline, dominance submission and sadomasochism (BDSM) from an integrative biopsychosocial perspective: A systematic review. *The Journal of Sexual Medicine*, 7(2).
doi:129144.doi:10.1016/j.esxm.2019.02.002
- Newman, K., Harrison, L., Dashiff, C., & Davies, S. (2008). Relationships between parenting styles and risk behaviors in adolescent health: An integrative literature review. *Rev Latino-am Enfermagem*, 16(1), 142-150.doi:
<http://dx.doi.org/10.1590/S0104-11692008000100022>
- Nordling N., Sandnabba N. K., & Santtila P. (2008). The prevalence and effects of self-reported childhood sexual abuse among sadomasochistically oriented males and females. *J Child Sex Abus*. 9(1), 53–63.https://doi.org/10.1300/J070v09n01_04
- Oates, R. K. (1984). Personality development after physical abuse. *Archives of Disease in Childhood*, 59(2), 147-150.doi: <http://dx.doi.org/10.1136/adc.59.2.147>
- Paulhus, D. L., & Dutton, D. G. (2016). Everyday sadism. *The Dark Side of Personality* (1). Washington, Verenigde Staten: American Psychological Association.
<http://dx.doi.org/10.1037/14854-006>
- Pearlin, L. I., & Schooler, C. (1978). The structure of coping. *Journal of Health and Social behavior*, 19(1), 2-21.doi: <http://dx.doi.org/10.2307/2136319>
- Qualtrics software, Version january 2021 of Qualtrics) [Computerprogramma]. (2005).
Geraadpleegd van <https://qualtrics.com>.
- Rohner, R. P. & Ali, S. Parental Acceptance-Rejection Questionnaire (PARQ). (2016).
- Rohner, R.O., Saavedra, J., & Granum, E.O. (1978) Development and validation of the parental acceptance rejection questionnaire: Test manual. *JSAS Cat. Sel. Doc. Psychology*, 8, 7–8.

Sandnabba, N. (1999). Sexual behavior and social adaptation among sadomasochistically-

Oriented males. *Journal of Sex Research*, 36(3), 273-282.doi:

<http://dx.doi.org/10.1080/00224499909551997>

Schuerwegen, A., Huys, W., Coppens, V., De Neef, N., Henckens, J., Goethals, K., &

Morrens, M. (2020). The psychology of kink: A cross-sectional survey study

investigating the roles of sensation seeking and coping style in BDSM-related

interests. *Archives of Sexual Behavior*.doi:

<https://doi.org/10.1007/s10508-020-01807-7>

Shahbaz, C., & Chirinos, P. (2016). *Becoming a kink aware therapist*. Routledge.

doi: <https://doi.org/10.4324/9781315295336>

Shucksmith, J., Hendry, L. B., & Glendinning, A. (1995). Models of parenting: Implications

For adolescent well-being within different types of family contexts. *Journal of*

Adolescence, 18, 253-270.

SurveyMonkey Inc. San Mateo, California, USA. www.surveymonkey.com

Thomas, J. N. (2020). BDSM as trauma play: An autoethnographic investigation. *Sexualities*,

23(5), 917-933.doi: 10.1177/1363460719861800

Weinberg, M. S., Williams, C. J., & Moser, C. (1984). The social constituents of

sadomasochism. *Social Problems*, 31(4), 379-389.doi:

<http://dx.doi.org/10.2307/800385>

Wereldgezondheidsorganisatie. (2020, 8 juni). *Violence against children*.

<https://who.int/news-room/fact-sheets/detail/child-maltreatment>

Willebrand, M., Kildal, M., Andersson, G., & Ekselius, L. (2002). Long-term assessment of

personality after burn trauma in adults. *The Journal of Nervous and Mental Disease*,

190(1), 53-56.doi: <http://dx.doi.org/10.1097/00005053-200201000-00015>

Wismeijer, A. A. J., & Van Assen, M. A. L. M. (2013). Psychological characteristics of
BDSM practitioners. *International society for Sexual Medicine*, 10, 1943-
1952. doi:10.1111/jsm.12192

Bijlage A

Vragenlijst Trauma

Q16 Bij de volgende vragen gaat het om uw eigen mening, wat u zelf vindt.

Antwoordmogelijkheden:

- Nee (1)
- Ja, 1 of 2 keer. (2)
- Ja, 1 of 2 keer per jaar (3)
- Ja, 1 of 2 keer per maand (4)
- Ja, 1 of 2 keer per week (5)
- Ja, (bijna) dagelijks (6)
- Hier geef ik liever geen antwoord op. (7)

**Q17 Bent u vóór uw 18e levensjaar lichamelijk mishandeld door uw ouder(s)/opvoeder(s)?
(Bijvoorbeeld hard geslagen, geschopt, geknepen, geduwd, gestompt.)**

**Q18 Bent u vóór uw 18e levensjaar geestelijk/emotioneel mishandeld door uw
ouder(s)/opvoeder(s)? (Bijvoorbeeld uitgescholden, gekleineerd, geïsoleerd/opgesloten,
vernederd, genegeerd)**

**Q19 Bent u vóór uw 18e levensjaar ernstig verwaarloosd door uw ouder(s)/opvoeder(s)?
(Bijvoorbeeld onvoldoende gevoed, alleen gelaten terwijl ouderlijk toezicht wel nodig was,
onvoldoende gekleed, onvoldoende hygiëne in de leefomgeving)**

**Q20 Bent u vóór uw 18e levensjaar seksueel misbruikt door een familielid? (Bijvoorbeeld
verkracht, zonder uw toestemming gepenetreerd door een penis of een object)**

**Q21 Bent u vóór uw 18e levensjaar seksueel misbruikt door iemand buiten uw familie?
(Bijvoorbeeld verkracht, zonder uw toestemming gepenetreerd door een penis of een object,
onzedelijk betast)**

**Q22 Bent u als volwassene ooit lichamelijk, seksueel of emotioneel mishandeld door iemand die
dichtbij u stond? (Bijvoorbeeld een partner of een vriend(in))**

**Q23 Bent u als volwassene ooit lichamelijk, seksueel of emotioneel mishandeld door iemand die
niet dichtbij u stond? (Bijvoorbeeld een docent, een vriend van een vriend, arts of een vreemde)**

Adult PARQ-S

Q13 De volgende uitspraken gaan over de manier waarop vaders (of belangrijke mannelijke opvoeders) soms omgaan met hun kinderen . Lees elke uitspraak zorgvuldig en bedenk hoe goed het de manier beschrijft waarop uw vader met u om ging, toen u ongeveer tussen de 7 en 12 jaar oud was. Werk snel. Geef uw eerste indruk en ga verder met de volgende uitspraak. Blijf niet te lang stilstaan bij de items.

Er staan vier antwoordmogelijkheden na elke zin. Als de uitspraak over de manier waarop uw vader u behandelde waar is, vraag uzelf dan af of het "Bijna altijd waar?" was of "Soms waar?". Als u denkt dat uw vader u bijna altijd zo behandelde, kies dan **BIJNA ALTIJD WAAR**; als de uitspraak beschrijft hoe uw vader soms met u om ging, kies dan **SOMS WAAR**. Als u vindt dat de uitspraak over de manier waarop uw vader u behandelde in de basis onwaar is, vraag uzelf dan af of het "Zelden waar?" was of "Bijna nooit waar?". Als de uitspraak over de manier waarop uw vader u behandelde zelden waar is kies dan **ZELDEN WAAR**; als u vindt dat de uitspraak bijna nooit waar is, kies dan **BIJNA NOOIT WAAR**.

Onthoud dat er nooit een "goed" of "fout" antwoord is op een uitspraak, dus wees zo eerlijk mogelijk. Reageert u gelieve op elke uitspraak met betrekking zoals uw vader echt was, niet zoals u had gewild dat hij was. Bijvoorbeeld, als uw vader in uw herinnering u bijna altijd knuffelde als u zich goed had gedragen, kies dan het antwoord **BIJNA ALTIJD WAAR**.

MIJN VADER of belangrijke mannelijke opvoeder...

Antwoordmogelijkheden:

BIJNA ALTIJD WAAR (1) ; SOMS WAAR (2); ZELDEN WAAR (3); BIJNA NOOIT WAAR (4)

1. zei aardige dingen over mij. (1)
2. gaf me geen aandacht. (2)
3. zorgde ervoor dat ik precies wist wat ik wel en niet mocht doen. (3)
4. maakte het makkelijk om dingen te bespreken die belangrijk voor mij waren. (4)
5. sloeg me, ook als ik het niet verdiende. (5)
6. vond mij erg irritant. (6)
7. vertelde me altijd hoe ik me moest gedragen. (7)
8. strafte me streng wanneer hij boos was. (8)
9. had het te druk om mijn vragen te beantwoorden. (9)
10. leek mij niet te mogen. (10)
11. was echt geïnteresseerd in wat ik deed. (11)
12. zei veel onaardige dingen tegen mij. (12)
13. had geen aandacht voor me als ik om hulp vroeg. (13)
14. stond erop dat ik precies deed wat me verteld werd. (14)
15. liet me voelen dat ik gewenst en nodig was. (15)
16. gaf me veel aandacht. (16)
17. deed erg zijn best om mijn gevoelens te kwetsen. (17)
18. vergat belangrijke dingen waarvan ik wilde dat hij zich die zou herinneren. (18)
19. gaf me het gevoel niet meer van me te houden wanneer ik me misdroeg. (19)
20. liet me alles doen wat ik wilde. (20)
21. gaf me het gevoel dat wat ik deed belangrijk was. (21)
22. maakte me bang of bedreigde mij als ik iets verkeerd deed. (22)

23. vond het belangrijk wat ik dacht, en sprak daar graag met mij over. (23)
24. vond andere kinderen beter dan mij, ongeacht wat ik deed. (24)
25. liet me weten dat ik niet gewenst was. (25)
26. wilde controle over alles wat ik deed. (26)
27. liet me weten dat hij van me hield. (27)
28. had geen aandacht voor mij zo lang ik hem niet lastigviel. (28)
29. behandelde me vriendelijk en zachtvaardig. (29)

Q14 Onderstaande instructie is hetzelfde als bij "vader":

De volgende vragen bevatten een aantal uitspraken over de manier waarop moeders (of belangrijke vrouwelijke opvoeders) soms omgaan met hun kinderen . Lees elke uitspraak zorgvuldig en bedenk hoe goed het de manier beschrijft waarop uw moeder met u om ging, toen u ongeveer tussen de 7 en 12 jaar oud was. Werk snel. Geef uw eerste indruk, antwoord wat het eerste in u op komt en ga verder met de volgende uitspraak.

Er staan vier antwoordmogelijkheden na elke zin. Als de uitspraak over de manier waarop uw moeder u behandelde waar is, vraag uzelf dan af of het "Bijna altijd waar?" was of "Soms waar?". Als u denkt dat uw moeder u bijna altijd zo behandelde, kies dan BIJNA ALTIJD WAAR; als de uitspraak beschrijft hoe uw moeder soms met u om ging, kies dan SOMS WAAR. Als u vindt dat de uitspraak over de manier waarop uw moeder u behandelde in de basis onwaar is, vraag uzelf dan af of het "Zelden waar?" was of "Bijna nooit waar?". Als de uitspraak over de manier waarop uw moeder u behandelde zelden waar is kies dan ZELDEN WAAR; als u vindt dat de uitspraak bijna nooit waar is, kies dan BIJNA NOOIT WAAR.

MIJN MOEDER of belangrijke vrouwelijke opvoeder

Antwoordmogelijkheden:

BIJNA ALTIJD WAAR (1) ; SOMS WAAR (2); ZELDEN WAAR (3); BIJNA NOOIT WAAR (4)

1. zei aardige dingen over mij. (1)
2. gaf me geen aandacht. (2)
3. zorgde ervoor dat ik precies wist wat ik wel en niet mocht doen. (3)
4. maakte het makkelijk om dingen te bespreken die belangrijk voor mij waren. (4)
5. sloeg me, ook als ik het niet verdiende. (5)
6. vond mij erg irritant. (6)
7. vertelde me altijd hoe ik me moest gedragen. (7)
8. strafte me streng wanneer zij boos was. (8)
9. had het te druk om mijn vragen te beantwoorden. (9)
10. leek mij niet te mogen. (10)
11. was echt geïnteresseerd in wat ik deed. (11)
12. zei veel onaardige dingen tegen mij. (12)
13. had geen aandacht voor me als ik om hulp vroeg. (13)
14. stond erop dat ik precies deed wat me verteld werd. (14)
15. liet me voelen dat ik gewenst en nodig was. (15)
16. gaf me veel aandacht. (16)
17. deed erg haar best om mijn gevoelens te kwetsen. (17)
18. vergat belangrijke dingen waarvan ik wilde dat zij zich die zou herinneren. (18)
19. gaf me het gevoel niet meer van me te houden wanneer ik me misdroeg. (19)
20. liet me alles doen wat ik wilde. (20)
21. gaf me het gevoel dat wat ik deed belangrijk was. (21)

- 22. maakte me bang of bedreigde mij als ik iets verkeerd deed. (22)
- 23. vond het belangrijk wat ik dacht, en sprak daar graag met mij over. (23)
- 24. vond andere kinderen beter dan mij, ongeacht wat ik deed. (24)
- 25. liet me weten dat ik niet gewenst was. (25)
- 26. wilde controle over alles wat ik deed. (26)
- 27. liet me weten dat zij van me hield. (27)
- 28. had geen aandacht voor mij zo lang ik haar niet lastig viel. (28)
- 29. behandelde me vriendelijk en zachtvaardig. (29)